www.unwla.org

НАШЕ ЖИТТЯ
OUR LIFE

1947 — Петро Андрусів

РІК VI. Ч. 5. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ТРАВЕНЬ, 1949 ЦІНА 20 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., MAY, 1949 VOL. VI. No. 5

АДВ. ПАНЧУК ГОЛОВОЮ КОМІСІЇ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ У МИШИГЕН

Говернор стейту Мишиген, Вилліямс назначив стейтову комісію у справі поселення й затруднення скитальців. Він підкреслив потребу такої комісії, бо Злучені Держави допустять протягом двох років 205,000 скитальців і стейт Мишиген прийме до себе пропорціональне число новоприбулих.

На голову цієї стейтової комісії назначив добре відомого в Америці українського адвоката, п. Івана Панчука. Пан Панчук є теж головою Злученого Українського Американського Допомогового Комітету.

До комітету входять також представники різних церков і добродійних та громадських організацій, і президент стетового університету Джан А. Ганна.

УКРАЇНКА ЗДОБУЛА ПЕРШУ НАГОРОДУ

На Манитобському Музичному Фестивалі, що відбувався у Винипегу від 5 до 11 квітня, найвищу нагороду за вокальне соло отримала Анна Білоус з Винипегу, дочка українського громадянина Томи Білоуса.

Її виступ відбувся на концерті в Міській Авдиторії 9 квітня. Вона має сильний сопрановий голос і дістала велике признання від суддів на фестивалі.

СЛАВНА УКРАЇНСЬКА ТАНЦЮРИСТКА

В Торонто, Онтеріо, виступила перший раз 25 квітня блискуча українська танцюристка, інтерпретаторка класичних танків, Рома Прийма, яка недавно приїхала з Европи.

ДІТИ — СИРОТИ

З таборів ДП у британській зоні Німеччини перевезено 67 дітей сиріт до Америки. Ці діти втратили батьків підчас останньої війни і їх мають розподілити серед американських родин які побажають взяти на себе обовязки опікунів цих дітей.

А. Павлось—Мати

КОШТИ НА ПЕРЕВИШКОЛЮВАННЯ ДП

Міжнародна організація для втікачів ІРО призначила 1,205,-00 долярів, щоб підготовити до праці 27,000 непрацездатних ДП. Мета цього перевишколу збільшити змогу виїзду тих скитальців, що не відповідають умовам, ставленим еміграційними комісіями різних країн.

ДП З БРИТАНСЬКОЇ ЗОНИ ДО АМЕРИКИ

З усієї квоти в 205,000 ДП, що мають бути переселені на підставі дотеперішнього імміграційного закону до Америки, 50,000 місць припадає на британську зону Німеччини.

72,000 ПЕРЕСЕЛЕНО ДО АНГЛІЇ

Лондонське радіо 17 березня повідомило, що з Европи до Англії вже переселено 72,-000 чужоземних робітників. Найбільша частина їх, а саме 26,000 працює в сільському господарстві. У вугільнім промислі працює 11,000, у текстильнім також 11,000.

УКРАЇНСЬКІ РЕКОРДИ В АНГЛІЇ

Відомий рімінський хор Бурлака який перебуває тепер в Англії, наспівав низку українських пісень на грамофонні платівки ("Закувала та сива зазуля", "Почаївська Божа Мати", "Дзвони"). Платівки користуються успіхом у чужих.

В ДЕНЬ МАТЕРІ КОЖНА УКРАЇНСЬКА МАТИ ПОВИННА СТАТИ ЧЛЕНКОЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

НАЙНОВІШІ ВІСТІ ПРО ЗЕМЛІ НАД СЯНОМ І БУГОМ

Закордонна Польська Пресо-Агенція приносить найновіші вісті про життя в пограничній полосі над Сяном і Бугом. Як довідуємося з тих вісток, з трудом і поволі заселюється спустілий пограничний пояс здовж Сяну, до якого належать повіти: Лісько, Сянік, Любачів і Перемишль.

Пусто стоять містечка Белз, Белзець, Любачів, Угнів. Від року вже не видно там партизан. Перед кількома місяцями вирівняно кордон, при чім Росія звернула Польщі 10 сіл з Медикою.

УСПІХИ УКРАЇНКИ В ЛОНДОНІ

Зоня Лазарович з Едмонтону, Алберта, одержала в 1947 стипендію на 2 роки науки в Королівській Музичній Академії в Лондоні, де вона студіює музику вже близько 2 роки. Вона продовжає студії гри на скрипці і фортепяні а також композиції.

Недавно її назначено концерт-майстром симфонічної орхестри Королівської Музичної Академії. Молода артистка цього літа вернеться до Канади, де виступить з концертами.

150,000 ОСІБ ВТІКЛИ НА ЗАХІД

ІРО подає що протягом минулого року зза залізної стіни втікли 150,000 осіб на захід, до Німеччини, Австрії й Італії під опіку ІРО.

Це були 46,000 поляків, 16,-000 мадярів, 14,000 чехів, 13,000 югославян, 13,000 балтийців, 12,000 українців.

КІЛЬКО ЩЕ Є УКРАЇНЦІВ У НІМЕЧЧИНІ

З початком 1949 в американській зоні Німеччини було 56,000 українців (з того 10,000 жили поза таборами), у британській зоні 22,000 (1,850 поза таборами), у французькій зоні 4,000. Разом у трьох зонах 82,000, з чого в останніх місяцях виїхало вже невелике число до різних країн.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця. Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Филаделфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах $2.00 річно, на пів року $1.25. В Канаді $2.50 річно, на пів року $1.50. Поодиноке число 20 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States $2.00 per year —$1.25 for 6 months. Subscription in Canada $2.50 per year, ½ year $1.50. Single copy 20 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

В День Матері

З нагоди Дня Матері вітаємо всіх українських матерей і бажаємо щоб їхній труд був свідомим ділом а не лише важкою відробленою працею, й щоб їхні діти йшли дорогою життя з ідеалом любови, справедливості та служби своєму народові.

Нехай цей День Матері крім родинних побажань буде теж днем розважання і підрахунку досягнень свідомої українки громадянки.

За нами пройдений шлях і перед нами ще важливі завдання. Мати яка продовжає і зберігає не тільки життя родини, але й нації, має велике і відповідальне завдання. Безперечно, українські матері дбають про своїх ідтей, щоб гарно їх виховати і вивести в люди, але вони мають також і національний обовязок —любити рідну землю, яка страждає у неволі, і працювати для неї, для її визволення; а теж і дітей навчити щоб ішли за добрим прикладом матері і так само не переставали трудитися для цієї великої ідеї.

Українська мати завжди перемагала найважчі труднощі. У найчорнішу добу терпінь нації вона зберігала те вогнище яке спільно творило негасниче життя всієї нації. Вона переходила хрестні дороги і виходила переможцем. У її силі духа перша надія й перша запорука перемоги української нації й визволення України.

У новій добі лихоліття українського народу українська мати на Україні рятує рід свій від загибелі, вона рятує, українську націю. Таксамо рятує українській рід і мати скиталка, а також ті молоді українки що взяли зброю в руки і пішли як члени УПА до нерівної боротьби з ворогом окупантом нашої рідної землі.

Союз Українок Америки, а теж всі інші українські жіночі організаації по світі, що недавно обєднались у спільну силу, це велика сімя українських патріоток, свідомих своїх завдань і своєї великої місії як матерей родин і цілої нації.

Де ми не жили б, куди доля нас не кинула б, завжди про це памятаймо, а в День Матері це собі особливо пригадаймо і постановім — ще більше трудитися для свого народу і його визволення. Постановім собі до цього великого діла заохочувати наших дітей і всіх наших племінників та всіх близьких і далеких земляків.

Нехай цей гарний День Матері стане у нас днем обнови думки, любови і посвяти для великого національного діла. З такими думками зустрічаймо цей день, а тоді він стане у нас не тільки днем особистої радості але теж і днем підрахунку наших досягнень і днем нової надії.

Наш дім — наша кріпость

Після 30-літньої руїни ще засталась українцям, де вони не жили б у світі, тільки одна сила, одна кріпость. Та сила — це дім український, підставова кріпость нації, яка, як сказала Ольга Кобилянська в повісті "Апостол Черні," "своя мала Україна".

І власне у чотирьох стінах нашого дому, на якому кусникові землі не стояв би той дім, під яким небом не був би його дах, ми, жінки, маємо плекати й розвивати усі ті цінності, що ними під цю пору так дорожать всі державні народи. Нічого у цій малій кріпості не сміє пропадати надаремне. Послух старшим рангою у цій малесенькій громаді не має бути прикрим обовязком, а виробленим зрозумінням для самої ідеї наказу й підпорядкування своєї власної волі під волю громади, чи вищого у ній.

Виконування своїх обовязків у родині не сміє бути прикрою конечністю, але випливом великої чесноти, що їй на імя "обовязковість".

Патріотичне виховання (можуть його в однаковій мірі навчатись молоді й старі) мусить бути таке обовязкове й самозрозуміле, як те що вже змалку навчають нас молитися, не красти, чи не брехати.

Наші ряди скріплюються

Вже в часі Світового Конгресу Українського Жіноцтва було видно, як потрібний є світовий осередок, де координувалася б праця українських жіночих організацій. До Президії Конгресу наспіли сотки писем, привітів і проектів резолюцій від жіночих організацій цілого світу з такими домаганнями. Конгрес створив Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) і доручив тимчасовій Управі знайти звязок і піддержку усіх жіночих організацій у світі.

Хто досі піддержав СФУЖО?

Перш за все Союз Українок Америки з 52 відділами. Він дав почин Конгресові і до нього фактично, як до світової Централі, зверталися всі інші організації. Союз Українок Америки це одинока самостійна жіноча організація Америки.

Канада має 4 домініяльні організації. Досі заявили вступлення до федерації: Союз Українок Канади, домініяльна організація з численними відділами, і Організація Українок Канади зо своїми відділами. Третя домініяльна організація — Ліга Українських Католицьких Жінок заявила свою прихильність і після виповнення всіх формальних кроків в найближчому часі вступить також у члени СФУЖО.

В Аргентині працювали досі дві центральні секції при Просвіті і товаристві Відродження. З нагоди Світового Конгресу Українського Жіноцтва вони відбули спільні збори, на яких ухвалили дати піддержку Конгресові і вислали пропозиції резолюцій. Після Конгресу ініціяторки тих сходин працювали дальше для створення нової незалежної організації. І так 23 лютого відбулись основуючі збори Союзу Українок Аргентини. Союз Українок Аргентини заявив своє вступлення до СФУЖО, назначуючи репрезентанткою свою голову паню Ніну Онацьку. Місце у Президії Федерації для представниці з Аргентини було ще залишене Конгресом. Можемо радіти тільки, що український жіночий рух в Аргентині зростає.

У Бразилії немає ще й досі самостійної української жіночої організації. Існує там Жіноча Секція при Українськім Товаристві в Сао Павло. Вона сердечно дала піддержку Конгресові і жіноцтво приготується до зорганізування власної самостійної організації. В останнім часі виїхали зо скитальщини до Бразилії жінки з організаційним досвідом, так можна сподіватися що скоро й там постане самостійна жіноча організація.

Так виглядає досі американський континент.

Жіночі організації в **Европі** із захопленням прийняли створення СФУЖО. Перше відгукнулось Обєднання Українських Жінок на Еміграції в Німеччині зо своїми 68 відділами по цілій Німеччині.

Дальше **Англія,** де досі наслідком місцевих умовин працює покищо як автономна секція при СУБ. Їхня організація відбула недавно перший зїзд жіноцтва в Англії, на якім вибрано Управу й делегатку до СФУЖО, паню І. Вітошинську.

В Бельгії працює жіноча Секція при УДК, якого головою є пані З. Витязь. Їхня діяльність після Конпресу значно пожвавилася.

В Австрії працює Союз Українок, який подав заяву вступлення і готовість тісно співпрацювати. Головою є пані Г. Совачева.

Також **у Франції** Союз Українок (в Парижі) має дати свою заяву. Так, що незабаром усі осередки в Европі будуть охоплені Федерацією.

Досі не охоплені ще ті терени, де українська еміграція щойно поселюється, а це: Австралія, Парагвай, Венезуеля. З Австралії голова Федерації одержує вже перші відомості про організованість жінок. Можна сподіватися, що в короткому часі постане й там наша жіноча організація.

Перед українками, що досі ще не мають своєї жіночої організації, стоїть обовязок гуртувати свої розпорошені сили і ставати з нами у спільні ряди.

І. П.

Не маємо своєї держави, не маємо великих матеріяльних засобів, але маємо: свій дім. Цю малу кріпость, що до неї нема нікому ніякого права, що її не можуть контролювати чужинці — де ми пани.

Як багато ми жінки маємо і якими великими багатствами розпоряджаємо, і — як мало їх використовуємо!

Тому будьмо не тільки матерями, що приводять на світ і годують, але й весталками, що бережуть вічний вогонь на святім жертівнику.

Уважаймо, що піддержувати святий вогонь любови до своєї землі й народу, мусимо ми. Тож — пильнуймо, щоб часом не пригас той вогонь, і щоб історія нас не засудила.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Пані Ірина Павликовська, голова і делегатка Обєднання Українського Жіноцтва на еміграції на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва та член Головної Управи Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, відїхала до Німеччини 4 травня. Пані Павликовська відбула в Америці ряд віч які скликало жіноцтво Союзу Українок Америки, та в Канаді, які скликало жіноцтво Канади обєднане в Комітеті Українок Канади.

Усі віча були вельми успішні. Збірки на вічу були призначені на "Фонд Матері й Дитини" Цим фондом опікується в Америці Союз Українок Америки, а в Канаді Комітет Українок Канади, до того часу коли СФУЖО переведе всі потрібні формальності.

— —

Із цим місяцем в обемі Нашого Життя зачне появлятися **сторінка Світової Федерації Українських Жіночих Організацій** (СФУЖО), де будуть звідомлення про працю СФУЖО та діяльність її членів-організацій. Союз Українок Америки який скликав Світовий Конгрес Українського Жіноцтва і цим дав змогу створити Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій, радіє що й цим разом може дати помічну руку українському жіноцтву та продовжати патріотичну працю для українського народу.

— —

Олена Лотоцька, голова СУА, відвідала відділи СУА в Боффало, Н. Й., Філію і відділи СУА на східній і західній частині Детройту, та промовляла на перших зборах молодечого відділу СУА в Нюарку, який завязався заходами 28 відділу СУА в Нюарку.

На усіх зборах п. Лотоцька промовляла у справах організаційних та СФУЖО.

На запросини Комітету Українок Канади, п. Лотоцька промовляла теж на вічах в Торонто, Ошаві й Виндзорі. На вічах в Торонто і Ошаві промовляли також пані Олена Кисілевська, голова СФУЖО, і пані Ірина Павликовська, член головної Управи СФУЖО. Пані Марія Головата, член Головної Управи СУА, що в тому часі відвідала Канаду, зложила привіт від СУА на вічах в Торонто і Ошаві.

У тім часі відбулись теж в Канаді наради членів Головної Управи СФУЖО.

— —

У справі газети Наше Життя просимо передплатниць подати негайно зміну адреси, бо числа вертаються недоручені, за які треба оплачувати по 2 центи від числа, а це непотрібний видаток і шкода для газети. Просимо теж повідомити негайно, коли бодай одно число до вас не дійшло, подаючи точно свою адресу. А вже рішуче не можна задовжуватися з передплатою. Віримо що ніхто не бажає кривдити свою власну газету неточним плаченням передплати, тому зараз таки вишле 2 дол. на продовження висилки газети.

— —

Українські вишивки на вигравку на користь фонду видання творів Лесі Українки.

Справа видання творів Лесі Українки в англійській мові йде вперед. У березні ц. р. відділи 5, 31 і 60 СУА в Детройті уладили свято Лесі Українки з якого прибуток 400 дол. прислали до Централі СУА на видання цих творів. Інші відділи СУА присилають теж гроші на це видання.

Обєднання Українських Жінок на еміграції в Німеччині прислало прегарні вишивки на вигравку, поміж відділи СУА. Прислано гарні обрусики з серветками, доріжки та блюзочки. Кожний відділ повинен взяти вишивку на вигравку і в той спосіб помогти у виданні творів Лесі Українки. Подбайте заздалегідь. Пишіть до Централі по вишивку, а через літо можна легко перевести продаж книжочок щоб в осені, на перших зборах відділу, або при якій іншій нагоді, зробити вигравку.

— —

Кожний відділ одержав уже квестіонар на 1949 який просимо негайно виповнити й прислати до Централі.

Екзекутива СУА.

ОФІСОВІ ГОДИНИ ЦЕНТРАЛІ СУА

В середу від 7 години вечора.

В суботу від 10 рано до 8 вечора.

У цих днях і часі можна відвідувати Централю СУА, або кликати телефоном — МА 7-7945.

ПАНІ ПАВЛИКОВСЬКА ВЕРНУЛАСЬ ДО ЕВРОПИ

Пані Ірина Павликовська, голова Обєднання Українського Жіноцтва нан скитальщині в Европі що прибула до Амери-

ки у жовтні, 1948, щоб взяти участь у Світовім Конгресі Українського Жіноцтва у Филаделфії, відїхала 4 травня кораблем з Ню Йорку до Европи.

Бажаємо пані Павликовській багатих вислідів в її дальшій патріотичній праці.

БЮРО ПРАВНОЇ ПОРАДИ ДЛЯ ДП

Дирекція ІРО повідомляє, що в Ансбаху відкрито бюро правної поради для ДП, що мешкають в одній з таких округ: Ансбах, Дінкенсбюль, Айхштет ,Ерлянген, Фойхтванген, Форхгайм, Фюрт, Гунценгавзен, Герсбрук, Гілполштайн, Гехстшадт, Лявф, Нойштадт, Нюрнберг, Пегніц, Роттенбург, Швабах, Шайнфелд, Уфенгайм і Вайсенбург.

Бюро даватиме інформації та поради, щодо прав чужинців у Німеччині, та спішитиме з радою і допомогою в питаннях господарської і соціяльної натури та в питаннях еміграції і репатріяції.

ЩО ШТУКА, А ЩО НІ?

Зростати в літа — не штука, але набути знання, виробити міцний характер, змагатись за удосконалення себе і окруження — це штука.

Впитися на весіллі — не штука, але бути тверезим серед пяниць — це штука

Бути терпеливим, коли ніхто тебе не дразнить — не штука, але задержати рівновагу духа й терпеливість, коли тобі докучають приятелі й сусіди — це штука.

Критикувати когось, чи шось — не штука, але зробити краще — це штука.

Кланятись — то не штука, але пошану мати — то штука.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД НАШОГО ЖИТТЯ

Відділ	
3 Ню Йорк, Н. Й. збірка	29.00
7 Акрон, О.	10.00
44 Бостон, Масс.	10.00
45 Манчестер, Н. Г.	15.00
49 Боффало	20.00
Аполонія Дзюма, Бронкс	10.00
Анна Ганиш, Гемтремк	6.00
Т. Мельничук, Джемейка	5.00
Ольга Струк, Филаделфія	5.00
Марія Передак, Честер	3.00
А. Челюк, Торонто, Онт.	1.50
Анна Луцька, Детройт	1.00

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА У КВІТНІ, 1949

Річна вкладка і організаційний фонд:

Відділ		
7 Акрон, О.	20.00	5.00
24 Елизабет, Н. Дж.	20.00	10.00
25 Клівленд, О.	20.00	5.00
44 Бостон, Масс.	20.00	5.00
45 Манчестер, Н. Г.	20.00	5.00
49 Боффало	20.00	5.00

На помічну канцелярійну силу:

Відділ	
25 Клівленд	10.00
45 Манчестер, Н. Г	10.00
49 Боффало	10.00

Резервовий фонд:

Відділ	
45 Манчестер	5.00
49 Боффало	5.00

На працю СФУЖО:

Від. 28 Нюарк, Н. Дж. 20.00

На европейських делегаток:

Від. 49 Боффало 20.00

На Фонд Матері й Дитини:

Від. 49 Боффало 22.00

Передплати прислали:

Марія Фецашин, лівленд	6
Анна Бодак, Бруклин	5
Олена Штогрин, Филаделія	5
Олена Мураль, Клівленд	4
Анна Снайчук, Боффало	4
Марія Сена, Детройт	3
Марія Гургула, Канада	2
Т. Мельничук, Джемейка	2
Анна Гнатюк, Елизабет	2
Катер. Шемердяк, Шикаго	2

По одній передплаті: Марія Передак, Марія Гайдак, Антоніна Челюк, Анастазія Кердил, Марія Васко, Тетяна Солодка, Анна Ганиш, Марія Чорній, Анна Лахман, Ганна Романчич, Марія Марусевич, ванна Бенцаль.

Анна Сивуляк, фін. секр.
Марія Бабяк, касієрка.

Друкарська помилка

В Нашім Житті за квітень ц. р., в дописі з Бронкс, на стороні 9-ій було подане помилково імя Єва Ханів, має бути Єва Хомів.

При кожній нагоді памятайте про пресовий фонд Нашого Життя, щоб забезпечити його розвиток.

HELEN MURAL, Junior Vice-President UNWLA, Contributing Editor, OUR LIFE

Soyuz Ukrainok, mother organization of Ukrainian women

Each year in May we set aside one day to honor "mother." All year long, for the most part, mom's devotion and sacrifices are taken for granted. Then on a sunny day in May, mom suddenly becomes the center of attention. There are gifts, flowers and speeches. We are keenly aware of the love, thoughtfulness, understanding and sacrifice that for some reason always go hand in hand with the word "mom."

Just as we take for granted the untiring efforts of mother to bind the family together in a harmonious unit, so do we assume nonchalantly the deeper meaning of the value of belonging to a family of fine background, honor and character such as Soyuz Ukrainok represents. For Soyuz Ukrainok is truly a good mother of Ukrainian women, just and loving; just and loving in the same sense as our mothers.

Although we don't express our appreciation overtly at all times to mother or to Soyuz Ukrainok, we are aware none-theless of the role that each plays in our lives. It is good, however, to set aside a specific time to meditate over our good fortune; to think and to recognize openly in order to gain a deeper insight.

Striking parallels can be drawn between your mother, my mother and "our" Soyuz Ukrainok. Since time immemorial motherhood has exemplified deprivation for the happiness and comfort materially and spiritually of the offspring. In the same way Soyuz Ukrainok in her twenty-four years existence in the United States has represented her family as a group of Ukrainian women primarily engrossed in heartfelt helpfulness. Just as mother's first concern is the welfare of her family, so is Soyuz Ukrainok's first concern the welfare of Ukrainians here and abroad.

The same pride that a mother feels for a new born youngster was felt by Soyuz Ukrainok when she helped to give birth to the World Federation of Ukrainian Women's Organizations through the World Congress held in Philadelphia.

And so on down the line. Both mother and UWLA, hand in hand, both managing to get over the "tough" spots through cooperation, give and take on a democratic basis.

JR. LEAGUE REPORTS

NEWARK, NEW JERSEY

Word has just been received that a new Jr. League has been organized in Newark. Mrs. Helen Lototsky addressed the group of interested girls in Newark on April 3. Miss Diane Nastuk has been elected president, pro tem. We'll follow this new Jr. Branch's progress with interest. They are welcome indeed into our growing family!

DETROIT, MICHIGAN

Branch 61 held an "Apron Bingo" on March 24th at the Ukrainian Home in Hamtramck, Mich. The prizes consisted solely of aprons made by the members. They were hung on a long line during the party which made an unusual beautiful array. Part of the proceeds were donated to the St. Mary's School Fund in Hamtramck.

The other Jr. League Branch in Detroit (58) has reported two projects which took up their social meetings recently. The girls met at Jean Draginda's home to listen to recordings of an opera. At the following get-together, they read the poetry of Olena Teliha (their branch is named in her honor). After the opera and poetry, a general discussion was held.

CHICAGO, ILL.

Older members of Branch 56 have been teaching the younger members the art of Ukrainian embroidery during informal sessions. The girls plan to start by using the cross-stitch merely as an accessory to a dress, blouse or tie for every-day attire. Their next step is to make blouses to be worn for identification purposes when sponsoring dances or other affairs. Eventually they hope to master the art to the extent where they'll be able to embroider their own complete Ukrainian costumes.

Subscribe to Our Life

PHILADELPHIA, PA.

On May 27, Branch 57 is sponsoring a dance called "Kachka Kopla". In keeping with the name, the girls are raffling off a live duck.

A NEW JR. LEAGUE OF SUA

(Newark, N. J.)

On Sunday afternoon, April 3, 1949, the Ukrainian girls of Newark gathered at the Ukrainian Center to form a Ukrainian Junior League of the Ukrainian National Women's League of America, with its headquarters in Philadelphia. The speaker of the day was Mrs. Helen F. D. Lototsky, National President of the UNWLA. She spoke on the fundamentals of the organization and outlined its various activities.

The discussion ensued. Many questions were asked pertaining to the future plans of the organization which showed that the girls were resolved to build a really representative group of Ukrainian girls in Newark.

Officers pro tem are: Diane Nastuk, chairman; Gloria Mihovich, secretary. Those present: Nadia Carpenter, Mary Ann Begedza, Olga Zuk, Gloria Mihavich, Mary Machenko, Diane Nastuk, Olga Hyromoda, Pauline Slavik and Madalen Olex.

ACTIVITIES OF BRANCH 52 UNWLA

(Philadelphia, Pa.)

During the Lenten Season the Ukrainian Junior League Branch 52 UWL of A, sponsored a benefit Bingo and Card Party. As in the past years the entire proceeds were earmarked for the Ukrainian St. Basil's Orphanage.

This year the Branch was very desirous of giving aid to the Sisters of St. Basil because of the added burden of caring for the children that have been coming to the Orphanage from Europe. The membership extends its gratitude and appreciation to all the businessmen and others who donated prizes and to those who attended and helped to make this affair a success.

The Sisters of the Orphanage and members of Branch 52 also donated gifts for the prizes. Refreshments, which were prepared by the members, were served and enjoyed by all.

Stephanie Wochok.

PRESIDENT VISITS UNWLA BRANCCES AND CANADA

On a ten day tour Mrs. Helen F. D. Lototsky, President of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., visited and spoke with Branches in Buffalo, N. Y., Detroit, Mich., and Newark, N.J. Mrs. Maria Holowaty chairman of UNWLA scholarship Committee, accompanied Mrs. Lototsky. Their first stop was Buffalo, N. Y., where they addressed a meeting of Br. 46.

Their next stop was Toronto, Ont., Canada, where a mass meeting was held in the Ukrainian National Home, and Mrs. Olena Kisilewska, President, Mrs. Helen Lotosky, Vice-President, and Mrs. Irene Pawlykowska, Member of the Board of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, addressed an audience of over six hundred. Mrs. Holowaty as a member of the Board of the UNWLA greeted the audience. Next a mass meeting was held in Oshawa, Ont., with Mrs. Kisilewska, Mrs. Pawlykowska and Mrs. Lototsky lecturing, Mrs. Holowaty again extending greetings.

Mrs. Lototsky and Mrs. Pawlykowska went to Windsor, Ont., to address the mass meeting there. Next day Mrs. Lototsky went to Detroit, where she met with members of UNWLA Filia at noon, and lectured in the evening before an audience of the three UNWLA Branches on the Eastside. Next evening Mrs. Lototsky addressed the meeting of the two UNWLA Branches on Westside. Feeling a little weary she then flew to Newark, N. J., where she spoke with a newly organized Junior League Branch.

Love your enemies for they tell you your faults.

If your riches are yours, why don't you take them with you to the other world?

—Poor Richard.

ATTENTION

Jr. League branches and member branches are urged to send in news pertaining to group activities. Articles on general Ukrainian events are also solicited. All items must be sent to the Editor on or before the 10th of each month.

Editor's address:

Miss Helen Mural
2330 Denison Avenue
Cleveland 9, Ohio

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

NON-UKRAINIANS EAGER TO LEARN ART OF "PYSANKY"

(Cleveland, Ohio)

Two very surprised women in Cleveland are Mrs. Harry Stepanek, President of Branch 14, and Mrs. Michael Bilecky, a member of Soyuz Ukrainok. Following a routine announcement in Cleveland newspapers concerning the classes they were holding at the West Side and East Side Ukrainian National Homes, they were avalanched with telephone calls of inquiry about their Ukrainian egg designing instructions. Housewives and school teachers of all nationalities were eager to attend the classes and to learn the intricacies of our pysanky.

Their amazement turned into excitement when each discovered there were over a hundred people at each of the National Homes waiting to be shown how a Ukrainian egg is designed. Both Mrs. Stepanek and Mrs. Bilecky agreed that the majority of the women in the audiences were non-Ukrainians. And as they spoke with the women they learned that Germans, Russians, Poles, and Czechoslovaks were in attendance.

In fact, the two classes thus held caused such an uproar that two newspapers in Cleveland featured stories on Mrs. Stepanek and Mrs. Bilecky.

Here is a ripe field for a Soyuz Ukrainok project on succeeding Easters. When non-Ukrainians require such little encouragement ,it would seem to be relativel yeasy to spread our culture.

UKRAINIANS PARTICIPATE IN NAT'L FOLK FESTIVAL

(St. Louis, Missouri)

On April 8 and 9, 1949 the Ukrainian Dancers' Guild of Cleveland, Ohio represented Ukrainians at the Fifteenth Annual National Folk Festival held in St. Louis, Missouri.

The National Folk Festival originated in St. Louis, Mo., in 1934. It is an association of people throughout the United States who are interested in the folk songs, music and dances of all nationalities and communities. Participants are non-professional folk musicians, singers and dancers who come from twenty-five states and are sent at the expense of Civil or Educational Institutions. Festivals have been held in the past in Chattanooga, Tenn., Dallas, Texas, Chicago, Ill., Washington, D. C., New York City, Philadelphia and Cleveland.

The Ukrainian Dancers' Guild, under the direction of Nicholas Boyko, won round after round of overwhelming applause from the vast crowds that attended this three day affair.

Under the direction of the Ukrainian Youth League of Ohio financial aid was given to Jr. League Branch 60 and Br. 30 of Soyuz Ukrainok, various Cleveland Organizations and the Cleveland Association of Christians and Jews, making it possible for this group to travel to St. Louis to represent Ukrainian culture.

UKRAINIANS AT UNESCO TEA PARTY

(Cleveland, Ohio)

The Second United Nations Educational and Scientific Conference was held in Cleveland, March 31, April 1 and 2.

On March 31, at 4 p.m. a Nationalities Tea was given to welcome UNESCO delegates. This was sponsored by The Women's Committee of the Cultural Garden League of Greater Cleveland, of which Mrs. Nicholas Oleksyk is the Ukrainian Hostess Chairman.

The Cultural Garden League of Greater Cleveland have worked in Cleveland for many years integrating national cultures, yet preserving the tradition of each foreign land. The Cultural Gardens are the only gardens in the world dedicated to the preservation of the best in nationality culture. At this tea the preservation of nationality culture was demonstrated by a Globe of the World surrounded by flowers of many kinds and colors, and further surrounded by more than 200 hostesses representing 39 nationalities serving their traditional pastries.

The smiles and greetings given to the delegates of the UNESCO conference were eloquent testimony of the friendship and fellowship of one world. As the delegates came down the stairs they were greeted by a group symbolizing the United States of America—they were Martha and George Washington, an Indian Chief, Miss Liberty and Uncle Sam. Around the picture made by this group of early Americans moved the representatives in costumes.

The Ukrainians added much color to this big tea party in the Exhibition Hall of the Public Auditorium. The following were hostesses in Ukrainian costumes: Mrs. N. Oleksyk, Mrs. Steve Oleksyk, Mrs. Michael Condon, Mrs. John Boryk, Mrs. Roman Stachur, Mrs. John Karpinski, Mrs. Michael Schmutzok, Mrs. Al Salata, Mrs. Steve Pawuk, Miss Rose Kolodiy, Mrs. John Tarnavsky, Mrs. HarrCy Stepanek and Mrs. Michael Bilecky. Mrs. Stepanek, and Mrs. Bilecky exhibited some of their beautiful Ukrainian Easter eggs together with other Ukrainian art work. Mrs. Yaroslav Horodysky, a very recent DP, baked all Ukrainian pastry. **Mrs. Nicholas Oleksyk.**

THE MONTH'S WASH

Branch 58 of Detroit has challenged other Jr. Leagues to match their score in baby showers. Branch 57 of Philadelphia, though a few steps behind, can well challenge a match in wedding showers. The latest couples to make the all important decision are:

Helen Wasylenko, bride-to-be; John Starosta, the lucky man.

Brother James Starosta follows with Mary Kredensor, president of Branch 57.

Irene Walch and Al Demaniak are making plans, while Anne Gordon and Joseph Klim haven't set the date as yet.

Best wishes to you guys and gals!

* * *

And now back to "babies" again. Mrs. Kathryn Snarski of Detroit (Branch 61, though) is now the mama of a girl born March 19. By the time this edition goes to press, Msr. Sophie Pytroczko should have joined the motherhood circle in Br. 61.

* * *

The worst is past for Rose Alice Kolodiy of Cleveland who successfully passed her comprehensive examination at Balwin Wallace College in Busines Administration. She'll obtain her Bachelor of Science degree in June and then out into the world she'll go. Congratulations on a job well done.

* * *

And so ends the small Month's Wash.

PHILADELPHIA, PA.

The April meeting of the Ukrainian Junior League Br. 52 was quite interesting. Besides the business discussions, Mrs. Amelia Bochey, a member, introduced a guest, Mrs. Ludmila Iwchenko, who is a recent arrival from Europe and who is exptecced to stay in Philadelphia. Mrs. Iwchenko was welcomed heartily. She spoke of the organization work that the Ukrainian women are doing in Europe and of the great need of our working together and upholding our traditions.

Everyone present enjoyed the brief lecture. After the meeting some of the members stayed on and spoke informally with Mrs. Iwchenko. She hopes to attend another one of our meetings in the near future.

Stephanie Wochok.

ЧОМУ ПЛАЧ ПОМІЧНИЙ?

Наука довела, що жіночі сльози є найсильнішим природним антисептичним засобом — засобом проти гниття. Якщо дівочі сльози розводнити 6,000 разів, то вони все ще могли б убити багато різного роду мікробів. Сльози мають хемікалій лізоцим що є одним з найсильніших засобів охорони від заразливості.

Коли людина дуже засмучена, коли тяжко їй на серці, а добре виплачеться, то стає лекше. Тому що від смутку й жалю у тілі. особливо в мозку, збираються отруйні хемічні речовини. Коли такої „отрути" в тілі багато, то людина дуже погано почувається. Колиж ревно поплаче, то із сльозами випливе та мозкова отруя, і тоді негайно стає лекше. Що плач помічний, знають найкраще дівчата і жінки, а колиб і чоловіки часом могли добре виплакатись, то менше сварилися б.

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Наукове Товариство імені Шевченка видає настільну книгу Енциклопедію Українознавства. Разом 800 сторінок великого формату, багато ілюстрована з кольоровими мапами і таблицями, виходитиме з друку в десяти щомісячних зшитках.

Всі інформації подає і приймає замовлення:

Shevchenko Society, Munchen 62, Schliessfach 8, U. S. Zone, Germany.

Повідомляємо всі Організації і Громадян Филаделфії й Околиці що

ТОВАРИСТВО УКР. АМЕР. ГОРОЖАНОК, 41 ВІД. СУА

обходитиме

20-ліття свого існування бенкетом

який відбудеться

в неділю, 12 червня

В ДОМІ ГОРОЖАН, 847 Н. Френклин вул., Филаделфія

в год. 5 вечора

Щиро запрошуємо відділи СУА, всі інші організації і все громадянство до численної участі.

Комітет Свята.

С Ф У Ж О

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

Слово до нашого жіноцтва обєднаного у СФУЖО

Створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) що його однодушно покликало до життя українське жіноцтво на своєму світовому конгресі у Филаделфії, стало великою подією не тільки для жіноцтва але й для всієї української нації. Воно доказало що українки всього світу доцінили вагу великої хвилини яку переживає наша нація, й вибрали одинокий правильний шлях що є тепер перед нами: обєднання усіх своїх сил та узгіднення, сконсолідування їх у всіх важних діяннях.

Створення СФУЖО дало українському жіноцтву великий моральний капітал: скріпило його силу й повагу серед своїх і чужих. Тепер нашим обовязком є належно використати цей капітал — інакше стане він тим біблійним таланом, що його нерозумний власник закопав у землю. У нас було б це ще гірше, бо у слушний час змарнований талан не можна було б і відкопати, бо він загас би як той фаєрворк або миляна банька що заграла всіми кольорами і зникла без ніякого сліду.

Щоб до цього не допустити, мусимо приступити до використання тих наших моральних цінностей що нам їх дає Федерація. Перш усього зробимо облік своїх сил і приступимо до їх використання.

Які обовязки і завдання до сповнення кладе перед нами Федерація? Найважніші з них такі:

1—Співпраця з усім культурним світом в боротьбі проти большевизму. Моральна поміч у визволенні з большевицького ярма опанованих ним народів, а перше всього визволення України з большевицької неволі.

2—Репрезентація і заступництво інтересів української нації перед своїми й чужими.

3—Поміч найбільш потребуючим рятунку, допомога скитальцям, а передівсім поміч у переселенні старших заслужених громадянок, зокрема самітніх матерей з нелітніми дітьми.

Як це виконати?

В боротьбі з большевизмом мусимо стати зорганізованими, сконсолідованими лавами, разом з тими що протиставляться грізній небезпеці якою є для всього світу дикий, поганський большевизм. Обовязком нашим є відкривати світові очі на всі большевицькі рафіновані методи опанування світу. Розкривати цілу трагедію українського народу що десятки років закритий від світу залізною заслоною кривавиться в боротьбі з окупантом. Вказувати світові на героїчну боротьбу Української Повстанчої Армії яка проливає свою кров за волю своєї батьківщини, за волю всіх гноблених большевиками народів. Одночасно нашим святим обовязком є все і всюди берегти наш народ, нашу недосвідчену молодь, не тільки перед явними наступами большевизму, але також перед його хитрою розкладовою роботою яка всіми силами і способами не допускає до консолідації українських сил, сіє серед нашого народу ненависть і ворожнечу, наслідком чого зусилля наші у великій мірі йдуть замість на боротьбу з ворогом, на каїнову боротьбу брата з братом. Українське жіноцтво свідоме свого великого завдання, має обовязок впливати на оздоровлення цих шкідливих не патріотичних відносин.

Друге важне завдання СФУЖО є репрезентація українського імені перед своїми й чужими. Ця справа набірає щораз більшої ваги. Правда, самою пропагандою не збудуємо України. Волю добувається кровю. Але при всій героїчній боротьбі що ведеться сьогодні на рідних землях, і тій яка ще немало забере нам жертв, не без значення є й освідомлювання світу про наші споконвічні права до українських земель, тоді, коли "біла Москва" старається переконати світ що Україна є нерозривною частиною Московщини, тоді коли польська еміграція закладає товариство "оборони" і присвоєння собі наших княжих земель, Західної України. Не слід же нам проминати мовчки всі ці ворожі затії.

Небувале досі в історії розпорошення українців по всьому світу може зробити Україні великі прислуги, але воно теж криє в собі й великі небезпеки, коли не здамо собі справи з відповідальності яка на нас із цим спадає. Всі ми чи хочемо чи не хочемо, репрезентуємо і представляємо собою український народ перед світом. Тепер коли українська справа

Олена Кисілевська
голова СФУЖО

набірає щораз то більшої актуальності, світ розглядає наші вчинки наче крізь побільшаюче скло. Тому нашим обовязком уважати не тільки на свої власні вчинки. Ми обовязані до опіки і помочі нашій новій еміграції, до опіки над молодю що знайшлась самітня, без знання мови і життя в чужому середовищі, над українською родиною, над дітворою щоб не виростала без науки Божого слова й рідної мови та книжки на чужині. Українське організоване жіноцтво повинно вглянути у ці справи. Централя СФУЖО подасть поміч і пораду в кожній потребі.

Знаймоства з чужим жіночим світом, чинна участь у всесвітніх та краєвих чужих жіночих організаціях, поможе нам в обзнайомленні чужинецького світу з українською справою, улегшить акліматизування нової еміграції та переселення із скитальщини тих що досі не мали змоги користати з виїзду з таборів, значить самітним матерям з малими дітьми. Вже перша спроба зацікавлення цією справою англійського впливового жіноцтва показує на доцільність такого підходу до справи. Маємо запевнену їхню поміч і пораду, але все буде залежати від енергії й доброї волі нашого організованого жіноцтва. Йде про знайдення приміщення для матерей з дітьми, уможливлення і винайдення їм праці, зібрання фондів на необхідні перші потреби і заго-сподарювання. Тоді можна буде постаратися щоб дорогу оплатило ІРО. Ці речі не тільки не є неможливі до здійснення, але навіть не такі важкі як може декому здавалосяб. Роблять уже це все не від сьогодні інші народи, роблять словаки, жиди, меноніти і другі. Вони спроваджують не десятками і сотками а тисячами своїх скитальців, цілими родинами зо старими батьками й малими дітьми.

Можемо зробити те саме і ми, як тільки направду щиро до цієї справи візьмемося. Американська приповідка каже що важкі речі при добрій волі дадуться виконати швидко, а на "неможливі" треба лише трохи більше часу. Скільки ж то наших самітніх матерей доконували чудес, здобували для дітей неможливі речі! Організоване жіноцтво доконає теж неможливих речей для своїх посестер, для сиріток що нидіють, пропадають у таборах.

Початок вже вирішений: канадійські жіночі організації, члени СФУЖО, обовязуються перших 60 матерей з дітьми і певне число старших заслужених жінок примістити до праці по українських фармерських родинах. Після цієї першої спроби зорганізуємо переселення матерей дальше на фарми і до праці фабричної чи доходячої послуги, а дітворі запевнимо поміч та опіку. В міру як перше жіноцтво буде здобувати собі самостійну працю, на його місце приходитимуть другі, треті. Будемо організувати свої жіночі виробничі кооперативи, будемо використовувати усякі способи, а не дамо гинути без помочі нашим матерям з дітворою.

На поміч матері й дитині збіралось пожертви в часі недавніх жіночих віч. Та не тільки Америка й Канада повинні як найгарячіше займитися збірками на цей фонд. Українське жіноцтво всього світу повинно як найбільше і як найскоріше причинитись до цієї акції. Сьогорічне прекрасне весняне "Свято Матері" що його святкуємо у другу неділю травня, повинно бути присвячене збірці жертв на рятунок скитальчої матері й дитини. Влітку варто зорганізувати по світі де є організоване українське жіноцтво Дні Української Жінки з як найкращою, найцікавішою програмою із збірками на фонд матері й дитини. Поміч матері й дитині повинна бути переведена у приспішеному темпі, бо кожен день погіршує справу, нищить здоровя наших дітей на скитальщині. Тому першою поважною працею всього сфедерованого жіноцтва мусить бути довершення цієї великої ваги справи.

Олена Кисілевська.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Українка в сім'ї інших жінок

Тепер коли українське жіноцтво розкидане по всьому світі, цікаво було б приглянутись подібності і різниці рис характеру українки й інших жінок.

Що відрізняє українок від інших жінок світу? Найперше, це глибока відданість родині і дітям. Небагато зустрінемо у світі народів, яких жінки так беззастережно і так жертвенно згодилися б знищити своє я, поступитися своїми амбіціями, знехтувати своє здоровя ради щастя дітей, як це роблять у українки. Піднесення культурне нашого народу в усіх частинах України у значній мірі завдячуємо цій самовідданій материнській любові.

Але ця любов не є сліпа і безглузда. Віддаючи всю себе, своє здоровя, а часом і щастя ради щастя дитини, українська жінка завжди ставить вимоги до дитини. Вона має свій ідеал людини, хоч часто того й не усвідомлює, і хоче щоб її дитина наскільки може, відповідала тому ідеалові. Цей ідеал людини витворився в серці кожної українки, навіть неграмотної, навіть такої, яка не знає, що значить це слово „ідеал" Цей ідеал витворився в українці наслідком твердої моральної культури, яка є характерна для українців в усіх околицях. Часом ми виглядаємо трохи відсталими від теперішнього світу з його метушливою гонитвою за грошем, за досягненнями техніки, за автами, радіо, фізичними вигодами і насолодами. Це не є відсталість. Це тільки глибока пересторога впоєної нам з дитинства моралі, яка не дозволяє нам, заплющивши очі, поринати в безглузду метушню набірання вражень, коли навіть не лишається часу ті враження перетравити, скористати для себе з того, що людина побачила чи почула.

Теперішній світ наче втратив у певній частині кермо свого життя. Він, як загіпнотизований птах, летить туди, куди кличе його реклама чи мода. Він не вибірає своїх уподобань і часто не знає, чи подобається йому те, на що він витрачає свої гроші, отже свій зарібок, своє здоровя. Найбільш характерним такий спосіб життя є для Америки, але навіть в Америці українська жінка, українська мати зберегла твердо привезене з Краю і підтримане релігією поняття добра і зла, і зуміла вкласти його глибоко в серця своїх дітей. Тому наприклад серед злочинців, якими так багата Америка, найменший відсоток припадає на українців навіть за офіційною статистикою.

Відданість родині, глибока моральність повязані тісно з третьою рисою у психіці української жінки: з її щирою відданістю традиції. Традиційність в укладі життя, у відношенні між батьками, у святкуванні Різдва і Великодня, це є та краса Рідного Краю, яку українська мати передає своїм дітям, як прадідівську спадщину, як найдорогоцінніший скарб.

Традиційність не є консервативість. Традиція є необхідним цементом який споює в одно ціле різнонаціональні і різноклясові частини одного краю. Тому молоді країни, як Америка, Австралія так уперто прагнуть створення своєї традиції, своїх способів святкування, своїх звичаїв. Наші звичаї, повні краси і статечності, викликають зацікавлення і приязнь до нас в цілому світі. І це свідчить про третю рису, характерну для душі українки: про її любов до краси.

Найбідніша селянка в Краю дбала про те, щоб кожна річ у її хаті була гарна. Вона вимережує кожний рушничок і вишиває найгрубшу сорочку такими барвами, що вона стає мистецьким твором. Піч вона вимальовує такими стилізованими рибками і квітками, що принесли б славу ще одному Пікассо чи іншому модерному художникові, коли б вони уміли створити так тонко й із смаком вироблені речі. Вікна в селянській хаті наша жінка прикрашувала стилізованими деревцями, яких свого часу малювали на образах італійські мистці раннього християнства.

Краса і статечність, порядок і мораль, ось ідеали, що вложені в душу українки від віків. Ці риси відрізняють українку, і то на її користь, від інших жінок і застерігають їй своєрідне місце основи й остої моралі і традиції серед тих, часом ще не освідомлених і кривих шляхів, якими кидається жіноцтво в модерних шуканнях форми для жіночого руху.

Але разом з тим українка не буває моралісткою, що похмуро і ненависно дивиться на прояви життя і радості. Навпаки, рідко хто володіє такою сильною вітальністю і такою життєрадісністю, як саме українка. Вона любить дотеп і сама має досить гостру часом мову, вона любить танок і створила чи не найтемпераментніші танки, сповнені жіночої принадливості і кокетерії, але позбавлені тих рухів, яких так багато в сучасних танках, і які розраховані на те, щоб піддати чоловіка під владу розятрених і нездорових пожадань. Українка в танку може викликати пристрасть, але ніколи похіть. Бо сила роду і здоровя нащадків ніколи не будуються хвилинною пожадливістю, а українська жінка сповнена почуття відповідальності перед своїм родом. І перед своїм народом.

В цілій історії людства мабуть нема зворушливішої і героїчнішої сторінки, як діяння української жінки в українській історії. Саме те, що історія України була і є історією боротьби і змагань, коли чоловіки були зайняті війною та обороною своїх домів і своєї країни, саме це виробило в українській жінці ту самостійність і ту авторитетність у справах господарства і родини, яку вона мала завжди, і яку часом втрачала серед несприятливих соціяльних умовин, тільки на те щоб ще з більшою енергією братись до повернення собі цього авторитету. Але українка мало витрачала часу на розмови про свою самостійність, а більше на те, щоб її фактично мати. Вона охоче зберігає ролю доброї порадниці, але пильнує, щоб її поради були взяті до уваги. Коли підсумуємо все це, то побачимо, що серед нових умовин і в нових країнах українка завжди має всі основи застояти своє місце серед жінок інших народів і часто з більшим правом, як ті що багато про свою самостійність кричать.

Єдиною небезпекою, що може затримати переможний похід українки в загальному культурному і зокрема в жіночому русі, є те почуття меншовартісности, яке так глибоко пронизує українську психологію, що стає небезпечним для народного життя.

В багатьох казках різних народів, особливо в російських, розповідається про меншого сина, якого всі називають дурачком і з якого всі сміються. Казка потім показує, що саме цей брат є найбільш спритний і звичайно в кінці казки він визволяє красуню і жениться з нею. Але поки ще не прийшов його час, поки ще він перед собою і людьми не ствердив діями свого розуму і сприту, мусів той дурний син перебути часи гірких сумнівів і непевности. Мусіли бути хвилини, коли він і сам починав думати, що він справді дурний і ні до чого не здатний. Мусіли бути хвилини, коли він ховався від людей, тікаючи від їхніх насмішок і глузувань.

Вороги нашого народу ніколи не проминали нагоди сказати нам, що ми дурні, некультурні, лініві. Вони висмівали наші звичаї і кпили з нашої мови. Вони добре розуміли сприт нашого народу і бачили його силу, і тому вживали своїх всіх заходів, щоб цей велетень не знав про неї і не почав діяти.

Наш народ завжди був особливо чутливий на насмішку і вона боляче вражала його. Повторювані постійно і звідусіль, вони робили те, що в багатьох душах закоренилось почуття, що українець не такий як інші народи, що він повинен зректися свого, аби лиш не різнитися від інших. І часто він кидав свої скарби хитрому сусідові, щоб замісць них придбати дешеві безбарвні прикраси.

Українки в розсіянні повинні добре собі усвідомити цю небезпеку. Вони повинні знати свою вартість і знати ціну своєї культури. Вони повинні бути гордими з того, що тримають у своїх руках спадщину довгих поколінь культури і багатьох століть традиції.

Вони повинні в усіх нових країнах задемонструвати ті здобутки, показати ту культуру, і цим застояти поневоленій Батьківщині те місце, яке належить їй у світі.

Бо вже бє остання година і Велетень вже піднімається, щоб визволити Красуню з неволі.

Людмила Івченко

ПРИВІТ І ПОДЯКА

Пересилаю моє найкраще привітання й сердечну подяку всім моїм друзям, громадським організаціям та громадянам які мені надіслали і ще досі надсилають привіти й побажання з приводу мого головства в СФУЖО. Зокрема щира подяка Централі ОУЖ у Мінхені, членам і проводам делегатур ОУЖ в Діллінгені, Авгсбурзі, Берхтесгадені, в Европі, з якими я найтісніше співпрацювала.

Дай Боже, щоб спільні зусилля і щира праця цілого проводу нашої Світової Федерації Українських Жіночих Організацій і всіх членів її, увінчалась як найкращим успіхом на добро нашої Батьківщини.

Олена Кисілевська.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Праця 1 відділу СУА

Відділ 1 Союзу Українок Америки відбув свої річні збори 2 березня які відкрила голова К. Пелешок молитвою, дякуючи Всевишньому що щасливо перейшов рік в товаристві.

Протокол перечитала секретарка пані Е. Крафчук, почім була мала дискусія.

Баль 29 січня вдався, бо по обрахунку всіх витрат до каси прийшов гарний прибуток завдяки праці малого числа членок які працюють з урядом. Як уступаюча попросила членок щоб вибрали предсідательку до переведення річних зборів. Попрошено паню Іванну Бенцаль яка покликувала урядничок до звіту.

Перший і ширший звіт здала голова К. Пелешок в якім зясувала свою працю за цілий рік у відділі як і поза ним як його представниця брала участь в Обєднанім Комітеті міста Ню Йорку де наш відділ є членом. Скінчивши звіт, подякувала урядові і членкам за співпрацю з нею, а особливу подяку зложила паням І. Бенцаль і С. Грицко за їхню співпрацю.

Дальший звіт здавала заступниця голови пані Марія Чарнецька і секретарка пані Евдокія Крафчук, з чого приявні пізнали що вони виконували совісно свої обовязки. Пані Е. Ликтей як кореспонденційна секретарка не здавала свого звіту, бо не була присутня з причини свого здоровя, але вона ввесь рік виконувала свої обовязки совісно і чесно.

Фінансовий звіт здала касієрка пані Пелягія Дерех, який членки вислухали з увагою, і довідались, як наш відділ стоїть фінансово. В 1948 було $836.03 прибутків і $725.06 витрат. Гроші пішли на різні народні цілі. Окрім того що вже було подано у звіті на початку минулого року, дальші наші жертви були такі: Вислано до Европи 198 фунтів поживи і убрання вартості $154.90, на Конгресовий Комітет $50, з нагоди Світового Конгр. Укр. Жіноцтва дано побажання на цілу сторінку від відділу і членок, $30, також кошти делегатку на Конгрес. Були й інші менші пожертви. Після звіту членки були вдоволені що наш відділ сповняє свої обовязки.

Від контрольної комісії здала звіт пані І. Бенцал і заявила що книжки були ведені в якнайкращім порядку. Перше всього подякувала голові за працю, а також цілому урядові і попросила членок щоб дати урядові вотум довіря за працю, що всі приявні зробили. Після звітів мав бути вибір нового уряду, але всі присутні заявились за тойсам уряд і тут вийшли малі труднощі, але вкінці уряд згодився взяти на себе обовязки. Тут помогла пані І. Бенцал, нова організаторка СУА.

Отже уряд на 1949 такий: голова Катерина Пелешок, заступниця Марія Чарнецька, рекор. секр. Евдокія Крафчук, кореспонд. секр. Евдокія Ликтей, касієрка Пелагія Дерех, контр. комісія: І. Бенцал, К. Дроздик, і К. Стречак.

Голова річних зборів подякувала урядові, що наново згодився працювати і дальше ведення зборів передала голові К. Пелешок. Далі обоворено різні організаційні справи на цілий рік, а також рішено поплатити членські вкладки, де наш відділ є членом.

Заплачено річну вкладку до Централі СУА $20, на помічну силу $10, організаційний фонд $5, резервовий $5, до Допомогового Комітету членська вкладка $10, до Конгресового Комітету $10, до Обєднаного Комітету міста Ню Йорку $5. Ухвалено на пресовий фонд Нашого Життя $25, на школу церкви св. Юрія $25, на радіопрограму $10. Наш відділ як все був чинний так і цього року брав активну участь у громадськім житті і через своїх активних членок співпрацює в першій мірі з Окружною Радою СУА, з Обєднаним Комітетом Допомоговим, і Конгресовим, із Жіночою Секцією Доп. Комітету. Бере теж активну участь в Переселенчім Осередку Доп. Комітету і як корабель приїздить, ідуть до пристані і там працюють при відбиранні. Також на заклики кожна членка підпирає церковні цілі особисто, а товариство через своє представництво.

Це скромний звіт 1 відділу, в якім працює мала горстка членок що дорожать своєю організацією. Але багато більше можна б доброго зробити якби кожна членка схотіла собе час від часу трошки посвятити для народного діла і брала активну участь, а не тільки заплатила членську складку, як неодна це робить, а поза тим нічого більш її не обходить, та навіть не прийде на вже готове підприємство своєї організації. Це сумне але правдиве.

Вкінці просимо нових наших іміграток вступати в члени 1 відділу СУА, щоб товариство як найкраще продовжувало народну працю. Збори відбуваються в першу середу в місяці відомі при 11 Іст Семій вулиці в Ню Йорку.

Катерина Пелешок,
голова.

Наш часопис це наше свобідне слово, це наш засіб взаємного порозуміння в цілому світі. Піддержуюте його всі і всюди.

БОФФАЛО, Н. Й.

Праця 49 від. СУА

У грудні м. р. відбулись річні збори 49 відділу СУА в Боффало. Після звітів з діловодства за 1948 рік та зложення програми діяльності відділу на рік 1949, делегатка на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва, Анна Снайчук, здала докладний звіт. З черги звітувала делегатка на 8-му конвенцію СУА, Марія Коломон. Вона переказала про дискусії та рішення у справі нашої газети Наше Життя й загрівала членок до піддержки цього одинокого жіночого часопису. Пані Коломон пояснила теж, чому конвенція ухвалила окремий фонд на сплачення канцелярійної сили, та інші постанови що були ухвалені на конвенції.

Членки були дуже вдоволені з праці Централі й дали признання за скликання Світового Конгресу Українського Жіноцтва і таке взірцеве його переведення, та за зразкове ведення організації. З того приводу членки зложили свої пожертви на пресу й інші цілі, та ухвалили знову ще раз скликати членок на спільну товариську вечерю 13 січня, 1949. Після гарної вечері членки зложили ще свої пожертви, так що разом збірка принесла 62 дол., які розподілено так: На фонд Матері й Дитини — $22; на пресовий фонд Нашого Життя $20; на покриття коштів делегаток з Европи $20. Збіркою зайнялись пані: Анна Снайчук і Марія Коломон, а зложили: по 6 дол: Анна Снайчук Анастазія Куземська; Марія Коломон 4 дол.; Марія Костецька 3 дол.; по 2 дол.: о. А. Стиранка, Анна Бень, Агафія Бабала, Параскевія Грицай, Марія Заремба, Ксеня Новосядла, Анастазія Люта, Анастазія Гах, Анна Качор, Анастазія Стефанюк, Агафія Самуляк, Варвара Новосядла, Софія Гуд, Анна Скрип. по 1 дол.: Анна Гах, Юлія Децик, Катерина Гуцул, Анна Субмановська, Катер. Блакіта, Параскевія Ребізант, Марія Пчоляр, Марія Соколовська, Марія Володка, Софія Судин, Ольга Макух, Софія Кухаришин, Марія Бумбар, Єва Кілин, Анна Матвійко. Разом 62 дол.

Відділ 49 защедрував цього року 532 дол., які розподілено так: ЗУАДКомітет у Филаделфії 150 дол.; Український Католицький Комітет у Стемфорді 150 дол.; Регабілітейшен Коміті оф Боффало, (Епископ О'Гер) 100 дол.; Український Допомоговий Комітет в Боффало 132 дол.

Анна Снайчук, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На добрі цілі

Секретарка 3 від. СУА пані Єва Кобзар, з нагоди своїх уродин які обходила 12 березня, дала для членкинь "кард парті", на якій членки гарно забавились, і не забули за народні цілі. З цієї забави прийшло $41.60 що їх розподілено так: $21 на нову церкву св. Юрія а $21 на пресовий фонд Нашого Життя. До цього п. Марія Марусевич додала від себе $5 і Анна Либа $3 на Наше Життя, тож разом $29.

Пані Кобзар бажаємо многих і благих літ.

БРОНКС, Н. Й.

З діяльності 8 від. СУА

Старанням Союзу Українок Америки, від. СУА у Бронксі, відслужено Службу Божу за героїв другої світової війни у церкві св. Марії. Усі членки зійшлись до церкви і віддали пошану героям, а теж і членкам і їх родинам що від нас відійшли.

У той сам день ми зійшлись до хати п. Олени Вусс, на каву, а потім приступили до нашого місячного мітингу.

Голова п. Корпало сказала що Американський Червоний Хрест має зібрати велику суму грошей на свою добру працю, і членки радо зложили на ту ціль 15 дол.

Єва Корпало.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ
Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Филаделфію й околицю
MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.
Tel. MARket 1320
Обслуга в день і ночі

Phone: POPlar 5190
EMIL KULCHYCKY
NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE
2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.